Pregaria.cat

Entrada

La ciutat del dolor

Una riuada de gent entrava i sortia. Uns anaven, altres tornaven. Les cares serioses, si exceptuem les d'alguns professionals que canviaven el torn. No era una hora punta. Totes ho són pel qui arriba al gran hospital.

Informació, serveis de tota mena, oficines, molts ascensors, escales i naus, quiròfans, metges, bates blanques, gent convalescent amb pijama, telèfons, sales d'espera, converses, mirades interrogants.....la ciutat del dolor. La ciutat en contra del dolor, la que lluita per alliberar el dolor, la que s'acostuma al dolor, la que viu amb el pensament a fora, la que valora viure sense dolència.

Oh!, i què formidable és la vida normal, família, metro, feina, sou, pares i fills, caps de setmana, grup, amics....No és això potser el que voldrien els que pateixen a la ciutat del dolor, a la ciutat contra el dolor ?.

Per uns moments has tancat els ulls i has vist interiorment aquella ombra indefinida que et suggereix al Senyor, entrava i sortia, animava i sanava, plorava i reia, era al costat d'aquells que estaven esperant des de feia hores un resultat incert.

Oberts els ulls ràpidament per no topar amb el de davant, has vist que Jesús no hi era. Millor dit, si que hi era, però no de la forma que voldries. Potser hi era en tu!.

(Ampliació : Mateu 8, 1-14)

- Senyor, si vols em pots purificar.
- Jesús va estendre la mà i el va tocar.
- Ho vull, queda pur.
- Mira, no ho diguis a ningú